

go > *Ciðerág > *Ci(e)rág > *Cirac*; ¹ o, amb una metàtesi molt primerenca: *Cezeriágo > *Cereizágo > *Cireðág > *Cir(e)ág > *Cirac*, l'evolució del qual hauria coincidit amb la de *CERISIĀCU. Això no obstant, la majoria dels testimonis escrits més antics semblen indicar un origen a partir de *CERISIĀCU, el qual ètimon, al capdavant, resulta perfectament satisfactori.²

D'acord amb les dades d'*AlcM* (s. v. *Sirac*), *Cirac* (també escrit *Cirach*, *Sirac*, *Sirach*) és un cognom corrent a les rodalies de Barcelona i Valls. Interessa remarcar a més *el sirəgú* 'el minyó d'en Sirac' recollit a Talteüll (1960), i, al mateix poble rossellonès on el cognom *Cirac(h)/Sirac(h)* és molt freqüent, la casa dels *sirəgús*, la qual era de la família Sirac-Aragó (Ll. xxv, 169.6-7, 160.18). Ph. R.

¹ Cf. els NLL occitans *Cézerac* (Lot-et-G), *Cezerat* (Cantal), *La Bastide-Céséracq* (B-Pyr.) citats per Aebischer (*Études top. cat.*, 76). Quant al darrer lloc, notem que apareix escrit *Ceserag* al S. XII, *Seserag* 1286, *Cecerac* 1344, *Sezerac* 1352 (Raymond, *Dict. Topogr. B-Pyr.*, s. v. *Bastide*). — ² Segons Aebischer (*Études top. cat.*, 79, 157), cal relacionar amb el *Cirac* conflentí els NLL més septentrionals *Cerisy-la-Salle* (Marche), *Cerisay* (Deux-Sèvres), diversos *Cerisy*, *Cérisy* (Aisne, Manche, Orne), *Cerisé* (Sarthe, Orne), *Cerisey* (Eure), i *Cerzat* (H-Loire). Veg. així mateix Skok, *Ortsn.*, 6, 212.

La CIRERA

La Cirera, agregat de Llorac (Conca de Barberà). Oït *sirérə* a Belltall per Casac. Documentat *Cacirera* [:Ça Cirera] a. 1174 (Miret, *TempH.*, 153); *Sa Cirera* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 41).

La Cirera, pda. de Sopeita amb el *Tossal de C.* cap a Soperuny (Alta Ribagorça). Documentada l'any 996: *Ciresa* (Abadal, *Pallars i Rib.*, 302).

Hostal de Cirera, en el te. de Lladurs (Solsonès). Oït *ustál də sirérə* per Casac. a Cardona. Documentat *Ciresa* l'a. 999 en un doc. llegit a l'Arx. de Sols. per JCor.

La Cirera, sengles partides de Cabanelles i Sobremunt. Doc. *Ça Cirera* a. 1359 (*CoDoACA* XII, 111; CCandi, *Miscel.* II, 452).

Riera de Cirera, partida del terme de Llaveneres (Maresme) (XLIV, 177.7).

Roquer de la Cirera, partida del terme de Llo (Alta Cerdanya).

Collet de la Cirera, partida del terme de Corsaví-Vallmanya (Rosselló).

Prats de la Cirera, en el baix Madriu (Andorra) (cf. E. T. C. II, 19).

Planell de la Cirera i Llau de la Cirera, partides del terme de Castellàs (Alt Urgell) (xxxviii, 12.1.9).

Font de la Cirera, partida de Llavorsí (Pallars Sobirà) (xxxvii, 31.5).

Cal Cirera, veïnat de l'ajuntament de Sant Privat d'En Bas. Oït *bəjnát də kan sidérə*, per Casac. a Sant

Privat.

Clot d'En Cirera, partida de la Pobra de Benifassà (Baix Maestrat) (xxvii, 132.3.6).

⁵ *ETIM.* Del nom del fruit o el seu arbre (cf. *DECat* II, 713a26-30). J. F. C.

Cirès (Rbg.), V. *Sirès Cirga, Santa ~*, V. vol. I, 251-2

¹⁰ CIROSA, LA

Mas important del terme de Riner (Solsonès).

PRON. MOD.: la *siróza*, oït per JCor. allí.

¹⁵ *DOC. ANT.* *Joannis Cirosa mansi de la Cirosa, termini castri de Riner* a. 1458 (Baraut, *Miracle*, 163).

ETIM. De *cirerosa*, derivat de *cirer* (forma dialectal del *cirerer*) amb haploglora. J. F. C.

²⁰ CIS

Nom de la serra que separa a l'Alta Ribagorça les valls de Cornudella i Betesa tributàries de la Noguera Ribagorçana i del riu Isàvena. Són pobles situats en les seves immediacions: Soperuny, Ovis, Castrocit, Calbera, Beranui, Sarradiu i Biascas. El que hem pogut comprovar és que el nom no és excessivament popular. Es parla de la Serra de Soperuny, del Broc de Canada, del Tossal de Cirera i es coneix el nom de la Serra del Cis, però s'usa poc. L'etimologia popular diu que és anomenada «Serra dels Sis», perquè agafa part del terme de sis pobles.

³⁵ *DOC. ANT.*: a. 974: «et est ipsa una terra *in monte Ciso*» (Abadal, *Pallars i Ribagorça*, 231, lín. 8); a. 1054: «et alias duas terras *in Ciso et Netello* [?]

(Corral, *Cart. Alaón*, 254, lín. 6).

⁴⁵ *ETIM.* Sembla clar que l'ètimon és el ll. *MONTEM SCISSUM* o (IN)CISUM 'muntanya tallada', i realment mirat des de Cornudella es veu com si l'enorme penyal estigués tallat entre Soperuny i Iscles, cap al lloc anomenat *Broc de Canada*. *SCISSUM* és el participi del verb *SCINDERE* 'fendre', 'tallar en dues parts', de la mateixa arrel indoeuropea **skēi-d-* que la var. *KAID-* (> ll. *caed-/incidere*) (cf. Pokorny, *IEW*, 1920) i que el bretó *skeja* 'tallar', el lituà *skiedziu* 'tallar' o el grec *σχίζω* 'jo fendeixo' d'on deriva el substantiu *σχίσμα* 'separació', origen de l'actual *cisma*. X. T.

⁵⁰ LA CISA

Santuari en el Maresme, terme de Premià de Dalt, en una carena damunt del poble, en direcció al terme de Vilassar de Dalt.

PRON. MOD.: *lə sızə*, 1927, allí mateix, 1957 en els pobles veïns.

MENCIONS ANT. 995: *la Cia* (p. 15); 1002: esgl. en el lloc dit *la Cia* (p. 15); 1295: es parla d'una edificació del mas vora *la Cia* o església de Sta. Maria (p. 16). Després apareix com a NP, evidentment l'adop-